

במדינה

יחסים מרחביים

רעם מלחמה

ולחש שלום

כאשר הסגנים חוצים את תעלת סואץ הלך וחזור, וכאשר תמונות ההרוגים ניכרות כימצט מכל עיתון-בוקר, אין פלא בכך שהאוזן הישראלית הממוצעת קולטת בכל נאום ערבי רק את ההכרזות המלחמתיות. אוון כמוצעת זו כוללת, כמוכר, גם את העיתונות והצמרת המדינית. דרושה אוון הרבה יותר עדינה ומאומנת כדי לקלוט את הנימוח האחרות, החבויות לאיטעם בנאום ערבי נלהב. כך קרה גם השבוע.

טיפת הדם האחרונה. גמאל עכר אל-נאצר, נשיא מצריים, נאם לכבוד יום השנה ה-17 למהפכת יולי 1952, בה הודח המלך פארוק ללא שפיכת דמים. מוכר שנאום זה, שנאום על רקע ההסלמה בתעלה והאבידות המצריות הגדולות באחריו ועל הקרקע, הצטיין בסיסמות מלחמתיות. המנהיג, ששערו החל מאפיר, נשבע להילחם עד טיפת הדם האחרונה, וכי מוכר גם שהעיתונות הישראלית הבלטיה קטעים אלה של הנאום, וכי אלה עוררו את מרבית התגובות בישראל. אך מי שהקשיב לדברים בהקפדה, או קרא אותם בעיון, שם לב לכמה פסוקים שהיו את מרכז הנאום. ודהקא הם עוררו למחשבה.

"שיחרור" — של מה? עבור מה? נשבע עכר אל-נאצר להילחם? הכריז הוא עצמו: עכר שיחרור כל ה-אימה הערבית שכבשה עליי האויב. אילו הסתפק בכך, היה מתקבל הרושם כי כונתו לחיסול ישראל. כי לדברי התע-מולה הערבית מאז ומעולם, ישראל עצמה יושבת על אדמה ערבית כבושה. זוהי גם טענת אירגוני-החבלה הפלסטינים, השואפים לפתוח רשמית, לשחרר את כל ארץ-מת פלסטין, ובכלל זה כל שטח ישראל. אולם הנשיא המצרי, בשיא נאומו המלחמתי, מיהר לפרט בדיוק לאיזו אדמה הוא מתכוון: לא רק סיני, אלא גם רמת-הגולן, רצועת-עזה והגדה המערבית, ובכלל זה גם ירושלים.

צעד גדול קרימה. בכך הכריז עכר אל-נאצר הכרזה מחיקת-לכת ביותר: שיטח ישראל, מלפני ה-5 ביוני 1967, שוב אינו בעיניו "אדמה ערבית כבושה". יתר על כן: למעשה אישר, בדרך השלי-לה, כי מטרת מלחמתו היא לחזור לגבולות לוח ה-5 ביוני, ולא לחיסול המדינה. בכך הסתיים ממצע אירגוני-החבלה, אף שהבטיח להם עזרה.

אין זו הפעם הראשונה שנשיא מצריים אומר דברים כאלה. אך עד כה אמר אותם תמיד באוזני מדינאים או עיתונאים זרים. הפעם הכריז עליהם בפני המוני העולם הערבי ומצריים עצמה, וזאת בשיא החג הלאומי הגדול ביותר שלה.

בכך חזר באוזני הציבור המקומי על אשר אמר לגרומיקו: שהוא מוכן להסדר-שלום עם ישראל, ובכלל זה שלב של משאומתן ישרי סימלי, בתנאי שייקבע מראש כי יתורו ללא כל שינוי גבולות ה-5 ביוני. דברים אלה נמסרו על-ידי הטוביטים ליוסף סיסקי, עוזר שרי-החץ האמריקאי.

רבים בישראל לא יסכימו להצעת-שלום מוסתית זו, מכיוון שאינה מאפשרת אפילו שינוי-גבול קטנטנים (כמו באיזור לטרון), אינה נותנת פיתרון סביר לשאלת ירושלים ואינה אומרת איך אפשר להגיע לשלום בגבול הסורי מבלי שממשלת דמשק עצמה רוצה בכך. אך הדבר אינו צריך להעלים את העובדה כי דווקא בנאום שנשמע כניאום מלחמתי קיצוני, היתה כלולה הגדרה מדינית שיש בה צעד גדול לקראת אפשרות של שלום.

היכן הם? היה עוד גילוי מאלף בי נאום זה: בין השאר גינה עכר אל-נאצר "מעוט" בעם המצרי, המתנגד לקו הקיים והרוצה בכניעה" — כלומר, לשלום גלוי וסביר עם ישראל. הנשיא לא גילה מיהו מיעוט זה, מה מקורו ומה גודלו, אך עצם הגילוי נותן תשובה לשאלה הנשאלת תדיר בישראל: היכן הם שוחרי-השלום הערביים?

פרסום אנ. קי.

לכל שיער — שמפו של נקה

בקץ, כאשר עליך להרבות בחפיפת השער, חשוב שתתאימי לו שמפו טוב. התאימי לשערך אחד מסוגי השמפו המעולים של נקה: ויטל שמפו — בניחוח לימונים, לשער שמון חלמון שמפו — שמפו ביצים, לשער עדין לנולין שמפו — לשער יבש קרם שמפו — לשער רגיל שמפו של נקה יעניק לשערך מראה בריא ושופע חן המפיעים: חב' נורית בע"מ • תוצרת בית'ר

נקה

• האמריקאים. לעומת זאת, תובעים שינויי-גבול קטנים לאורך הקו הירוק, והסדר מיוחד לירושלים, שימשיך את העיר מאוחדת.